

B. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i № 113, poz. 1028 oraz z r. 1923: № 17, poz. 112; № 37, poz. 247; № 73, poz. 575; № 93, poz. 742; № 109, poz. 808 i № 119, poz. 960):

Dział I „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 63, poz. 491), ustalony z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) podwyższa się o 200%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

985.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 23 lutego 1923 r. o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 lutego 1923 r. o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 18, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) W par. 1, punkt 1, ustęp 3, wiersze 6, 7 i 8, skreśla się wyrazy: „stacjami, położonemi w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 52, poz. 478) i”.

2) W par. 1, punkt 5, litera a) skreśla się: w wierszach 2 i 3 wyrazy: „położonych w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”, w wierszach 8 i 9 wyrazy: „w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”, oraz w wierszach 11, 12 i 13 wyrazy: „przejściowych: Herby Polskie, Sosnowice, Mysłowice, Oświęcim, Dziedzice i”.

3) W par. 1, punkt 5, litera b) w wierszach 2, 3 i 4 skreśla się wyrazy: „położonych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

986.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojoych na otwartej do tymczasowego ruchu kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz osób na kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna, ustanowioną w § 3 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o tymczasowym otwarciu ruchu na kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna do użytku publicznego (Dz. U. R. P. № 109, poz. 865), podwyższa się do wysokości 12.000 mk. od osoby i kilometra.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu 5-tonnowego ładownego, ustanowioną w § 5 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o tymczasowym otwarciu ruchu na wąskotorowej kolei Wawer—Wiązowna do użytku publicznego (Dz. U. R. P. № 109, poz. 865), podwyższa się do wysokości 315.000 mk. za 5-tonnowy wagon i każdy kilometr; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w tymże § 5, tegoż rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. podwyższa się do wysokości 1.800.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny i za każdy wagon.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

987.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 roku

o otwarciu do użytku publicznego nowozbudowanego odcinka Tułowice-Wyszogród kolei wąskotorowej Sochaczew-Tułowice-Piaski.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Wybudowana na zasadzie zezwolenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 sierpnia 1919 r. przez Sochaczewski Powiatowy Związek Komunalny, linja kolei wąskotorowej od Tułowic do Wyszogrodu długości 6,2 kilometrów o szerokości toru 750 m/m zostaje otwarta do użytku publicznego jako odcinek prywatnej wąskotorowej kolei Sochaczew-Tułowice-Piaski, zbudowanej na zasadzie tegoż zezwolenia i otwartej do użytku publicznego z dniem 1 października 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 82, poz. 736), wobec czego nazwa tych kolei otrzymuje brzmienie: „Sochaczew-Wyszogród-Piaski”.

§ 2. Przewóz osób, bagażu, towarów, zwłok, zwierząt i t. p. linją wąskotorową Tułowice-Wyszogród odbywa się na podstawie taryf, obowiązujących na kolei wąskotorowej Sochaczew-Tułowice-Piaski.

§ 3. Odległości taryfowe pomiędzy stacjami kolei wąskotorowej Sochaczew-Wyszogród-Piaski ustala się następująco:

Do stacji \ Od stacji	Kilometrów							
	Piaski	Krom- nów	Wyszog- ród	Prześla- wice	Tułowic- e	Brochów	Choda- ków	Socha- czew
Sochaczew	26	22	23	19	16	14	6	—
Chodaków	20	16	17	13	10	8	—	6
Brochów	12	8	9	5	2	—	8	14
Tułowice	10	6	7	3	—	2	10	16
Prześlawice	13	9	4	—	3	5	13	19
Wyszogród	17	13	—	4	7	9	17	23
Kromnów	4	—	13	9	6	8	16	22
Piaski	—	4	17	13	10	12	20	26

§ 4. W zależności od powyższego w taryfie ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowymi, wprowadza się zmiany następujące:

1) We „Wstępie” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 60, poz. 545) w punkcie I „W obrębie Dyrekcji kolejowej Warszawskiej” w ustępie B) „Koleje wąskotorowe prywatne”, pozycja „8. Sochaczew-Tułowice-Piaski (patrz punkt 94 Postanowień Taryfowych)” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 82, poz. 736) otrzymuje brzmienie następujące: „8. Sochaczew-Wyszogród-Piaski (patrz punkt 94 Postanowień taryfowych)”.

2) W części II „Postanowienia taryfowe” w rozdziale XXV (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1066) w punkcie 94 w ustępie I wykazu kolei wąskotorowych „w obrębie Dyrekcji kolejowej Warszawskiej”, stosujących 100% podwyższenie opłat przewozowych, podanych w części IV taryfy, pozycja: „na linii Sochaczew-Tułowice-Piaski” otrzymuje brzmienie: „na linii Sochaczew-Wyszogród-Piaski”

§ 5. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

988.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno—Płock i Kutno — Zgierz.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następująco:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punk. 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 108, poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dn. 24 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 879), podwyższa się do wysokości 8.200.000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z d. 24 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 879), zastępuje się opłatą w wysokości 2.000.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godzin) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Zgierz, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Zgierz (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1065), podwyższoną rozporządzeniem z dn. 24 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 879), podwyższa się do wysokości 10.800.000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1065), zmienioną rozporządzeniem z d. 24 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 879), zastępuje się opłatą w wysokości 2.000.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 października 1923 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno — Płock i Kutno — Zgierz (Dz. U. R. P. № 110, poz. 879).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*